

L'últim petó d'Omara

Amb 89 anys fets ahir, la diva cubana va oferir un concert crepuscular

Omara Portuondo [<http://omaraportuondo.com/en/>] complia ahir 89 anys i el dia abans del seu aniversari va celebrar la vida amb un concert crepuscular a l'Auditori de Girona. La núvia del filing tornava a les comarques gironines, tres anys després d'actuar a Sant Feliu de Guíxols amb Diego el Cigala. El concert, inclòs en la programació musical del Festival Temporada Alta [<http://temporada-alta.com/>], forma part d'una gira de comiat. El último beso, tot i que Omara promet continuar cantant fins que la veu li ho permeti. Asseguda, com una diva, acompanyada de bracet per entrar a l'escenari pel pianista Roberto Fonseca, que era qui portava el pes d'un concert en què Omara és l'estrella, daurada, brillant. Té una veu que encara no es vol apagar i ho demostra amb Veinte años o Lágrimas negras, després d'haver començat, gairebé tímida, amb una cançó cubana de bressol, Duerme negrita. El repartiment estava format sobretot per boleros, Dos gardenias i clàssics d'aquest filing cubà com és La última noche que pasé contigo, i populars cubanes amb l'himne Guantanamera.

Els ritmes cubans passats pel sedàs de l'edat i de l'intimisme de la banda: Yandy Martínez, al baix; Ruly Herrera, a la bateria, i Andrés Coayo a la percussió, amb el suport també de la neta d'Omara, Rocío Jiménez. En un concert d'hora i mitja, Omara Portuondo va absentar-se de l'escenari perquè els músics, "los muchachos", exhibissin virtuosisme a base d'improvisació i molt free jazz amb la base de Quizás, quizás, quizás.

Free jazz amb la banda del pianista Roberto Fonseca en el concert de @OmaraPortuondo [https://twitter.com/OmaraPortuondo?ref_src=twsrc%5Etfw] a @auditori_gi [https://twitter.com/auditori_gi?ref_src=twsrc%5Etfw] @temporadaalta [https://twitter.com/temporadaalta?ref_src=twsrc%5Etfw] pic.twitter.com/N5jfJgXOLl [<https://t.co/N5jfJgXOLl>]

— Gemma Busquets (@gemmabusquets) October 29, 2019
[https://twitter.com/gemmabusquets/status/1189162797059510273?ref_src=twsrc%5Etfw]

Per foragitar la melancolia que tant bolero impregna en l'ànima, el pianista Roberto Fonseca va recordar al públic, ja al final del concert, que l'amor en la música es retorna de la millor manera: ballant. Dempeus, movent-se des dels seients, i amb el Soy cubana, era l'intent de tornar al club Tropicana, on Omara Portuondo era la reina. Era també un homenatge a qui, més en el cel que a la terra, amb les mans i el micro, animava el públic a moure's i a cantar. "Se la saben?", deia Omara, i participava així d'aquest intercanvi de bones vibracions. Amb el Bésame mucho cantat més des de les butaques de l'auditori que de l'escenari, Omara Portuondo va acomiadar-se del públic gironí. Acompanyada per Fonseca, va moure els malucs, femenina i desacomplexada, i es resistia a marxar abans de fer mut pels cortinatges.

@OmaraPortuondo [https://twitter.com/OmaraPortuondo?ref_src=twsrc%5Etfw] avui fa 89 anys. L'últim petó ahir a @auditori_gi [https://twitter.com/auditori_gi?ref_src=twsrc%5Etfw] a @temporadaalta [https://twitter.com/temporadaalta?ref_src=twsrc%5Etfw] pic.twitter.com/nDxaz7LHbD [<https://t.co/nDxaz7LHbD>]

— Gemma Busquets (@gemmabusquets) October 29, 2019
[https://twitter.com/gemmabusquets/status/1189127143265132544?ref_src=twsrc%5Etfw]

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 30-10-2019, Pàgina 32

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1687862-l-ultim-peto-d-omara.html>